

امر به معروف و نهی از منکر؛ پاسداری عمومی از حق و قانون

امر به معروف و نهی از منکر دعوت به اسلام است، جلوگیری از تجاوز و ستم است، درگیری با متجاوز و ستمگر است، تقسیم صحیح ثروت های عمومی است، گرفتن حقوق مالی است از آنها که باید بدهند و رساندن آن به مصارفی که باید در آنها صرف شود.

امر به معروف و نهی از منکر دعوت به اسلام است، جلوگیری از تجاوز و ستم است، درگیری با متجاوز و ستمگر است، تقسیم صحیح ثروت های عمومی است، گرفتن حقوق مالی است از آنها که باید بدهند و رساندن آن به مصارفی که باید در آنها صرف شود.

به گزارش خبرگزاری مهر، رشد فکری و توجه مردم به این که اجرای قانون حق به سود همه است، برانگیخته شدن عواطف انسانی و دینی در برخورد با حق کشی ها و قانون شکنی ها و احترام قلبی و عمومی نسبت به قانون خود به خود ایجاب می کند که در همه افراد جامعه این احساس به وجود آید که باید سهم خود از حق و قانون پاسداری و حمایت کنند و به امر به معروف و نهی از منکر پردازند.

در نظام اجتماعی اسلام روی این پاسداری سخت تکیه شده و توجه همگان به نقش مهم آن جلب گردیده است. مناسب ترین راه برای نشان دادن اهمیتی که آیین الهی اسلام به این پاسداری عمومی از حق و قانون داده این است که قسمتی از آیات و روایات مربوط را به آن نقل کنیم.

از شما باید امتی پدید آید دعوت کننده به خوبی ها، تشویق کننده به کارهای شایسته و بازدارنده از ناشایست و ناپسند تنها چنین کسانی به خوشبختی و رستگاری می رسند.

- شما بهترین امتی بوده اید که برای بشریت به وجود آمده، کارهای شایسته را ترویج می کنید جلوی کار زشت و ناپسند را می گیرید و به خدا ایمان دارید. اگر اهل کتاب هم ایمان آورده بودند برایشان بهتر بود، البته برخی از آنها ایمان دارند ولی بیشترشان تبهکارند.

- همه آنها يك جور نیستند، در میان اهل کتاب مردمی هستند که به حق پایبندند در دل شب سجده کنان آیات خدا را می خوانند به خدا و روز فرجام ایمان دارند، کارهای شایسته را ترویج می کنند و جلوی کار زشت و ناپسند را می گیرند و در کار خیر پیشدستی می کنند. اینها البته در شمار آدم های خوب و نیکوکارند و هر کار خوبی کنند بی پاداش نخواهد ماند، که خدا مردم با تقوا را می شناسد.

- مردان و زنان منافق، دو چهره و دو رنگ از قماش یکدیگرند، اینان کار زشت و ناپسند را ترویج می کنند و جلوی کار شایسته و پسندیده را می گیرند.

- مردان و زنان با ایمان و دین باور نیز بار و یاور همدیگرند، اینان کارهای شایسته و پسندیده را ترویج می کنند و جلوی کارهای زشت و ناپسند را می گیرند، نماز می گزارند، زکات می دهند و فرمانبر خدا و پیغمبرند، اینها هستند که رحمت الهی شاملشان خواهد شد که خدا بلندپایه و کارداران است.

- همان باز آیندگان به راه حق، آن خداپرستان سپاسگزار، آن انسان های پر تکاپوی رکوع گزار و سجود گزار آن دعوت کنندگان به نیکی و بازدارندگان از بدی و آن پاسداری مرزهای الهی، به چنین انسانهای دین باور، نوید سعادت ده.

در روایات اسلامی نیز به مواردی متعددی در این باره بر می خوریم که نشان از اهمیت موضوع دارد. پیامبر اکرم (ص) می فرماید: امت من تا وقتی که امر به معروف و نهی از منکر کند، همواره در وضع خوبی قرار خواهد داشت اما همین که از این دو دست کشد همه برکات از او گرفته می شود. گروهی به استثمار گروه دیگر خواهند پرداخت. نه در زمین کسی به دادشان خواهد رسید، نه در آسمان.

امیر المومنین علی(ع) نیز می فرماید: خدا علمای اسلام را از آن جهت مورد سرزنش قرارداد که فساد و تبهکاری متجاوزان را عیان می دیدند، ولی در صدد جلوگیری از آنها بر نمی آمدند، زیرا به عطایای آنان طمع داشتند و از سطوتشان بیمناک بودند، با این که خدا گوید از دیگران نهراسید، از من بهراسید. خدا می گوید: مردان و زنان با ایمان یار و یاور یکدیگرند، کارهای پسندیده را ترویج و از

کارهای ناپسند جلوگیری می کنند.

خدا اول به امر به معروف و نهی از منکر پرداخت به عنوان وظیفه ای که از جانب او مقرر گردیده، چون می دانست که اگر به این وظیفه عمل شود به همه وظایف دیگر عمل خواهد شد، چه سخت، چه آسان زیرا امر به معروف و نهی از منکر دعوت به اسلام است جلوگیری از تجاوز و ستم است درگیری با متجاوز و ستمگر است تقسیم صحیح ثروت های عمومی است، گرفتن حقوق مالی است از آنها که باید بدهند و رساندن آنهاست به مصارفی که باید در آنها صرف شود.

امام باقر(ع) می فرماید؛ هم قلبا مخالف باشید، هم مخالفت خود را به زبان آورید هم رویارویی آنها بایستید و در راه خدا ار بدگویی هیچ کس نترسید. اگر قبول کردند و به راه حق باز آمدند نسبت به آنها تعرضی نیست تعرض نسبت به آنهاست که در زمین به حقوق مردم تجاوز و به ناحق مرز شکنی می کنند این هاینده که عذاب دردناک اما اگر نپذیرفتن و همچنان که تجاوز خویش ادامه دادند به نبرد با آنان برخیزند و نسبت به آنها خشمگین باشید اما نه به این صورت که بخواهید از این راه خود به ریاست یا ثروت رسید یا از راه ستم و تجاوز پیروز گردید. پیکار خود را همچنان ادامه دهید تا آنان به فرمان حق باز گردند و به طاعتش گردن نهند. امام صادق(ع) نیز فرموده اند که؛جامعه ای که در آن حق ضعیف با کمال توانایی از قوی گرفته نشود هرگز روی سعادت نخواهد دید.

در نتیجه می توان گفت نظام اجتماعی هر قدر هم خوب انسانی و عادلانه باشد در صورتی می تواند مایه سعادت مردم شود که بیماری بی تفاوتی و باری به هر جهتی در آنها به حدی نرسد که از پایشان در آورد و به نابودیشان کشاند و گرنه سرنوشت آنها همان خواهد بود که در روایت امام باقر(ع) آمده است؛اینجاست که خشم خدا بر آنها به حد کمال رسد. کیفر همه گیر او فرا رسد و پاکان در خانه ناپاکان و خردسالان در سرای بزرگسالان به هلاکت رسند.